

RUOTSINLAPINKOIRA

- rotumääritelmä
- rotumääritelmän tulkintaohje

RUOTSINLAPINKOIRA (Svensk Lapphund) Alkuperämaa: Ruotsi

Ryhmä 5

FCI:n numero 135
Hyväksytty: FCI 22.9.2000
SKL-FKK 20.10.2001

KÄYTTÖTARKOITUS: Alun perin paimenkoira, nykyään lähinnä seurakoira.

LYHYT HISTORIAOSUUS: Ruotsinlapinkoira on pohjoismainen pystykorva, joka on tunnettu Pohjolassa vuosisatojen ajan. Paimentolaislappalaiset käyttivät sitä ennen poronpaimennukseen.

YLEISVAIKUTELMA: Hieman keskikokoa pienempi ja ryhdikäs, tyypillinen pystykorva. Karvapeite säänkestävä.

TÄRKEITÄ MITTASUHTEITA: Runko on suorakaiteen muotoinen.

KÄYTTÄYTYMINEN/LUONNE: Eloisa, valpas, ystävällinen ja uskollinen. Ruotsinlapinkoira on erittäin sävyisä ja työskentelyhaluinen. Hyvien vahti- ja paimenkoiraominaisuuksiensa ansiosta se oli erittäin hyödyllinen poronhoidossa. Se on hyvin monipuolinen, soveltuu mm. tottelevaisuuskoulutukseen, agilityyn, paimennukseen ja jäljestykseen. Helposti koulutettava, kestävä ja sitkeä.

Pää

KALLO-OSA: Hieman leveyttään pitempi. Otsa on kaareva, niskakyyhmy ei ole selvästi erottuva.

OTSAPENGER: Erittäin selvästi erottuva.

KIRSU: Mieluiten musta tai hyvin tumma.

KUONO-OSA: Hieman yli kolmannes pään koko pituudesta, täyteläinen ja kapenee tasaisesti kohti kirsua. Kuononselkä on suora.

HUULET: Tiiviit. Huulet ja kitalaki ovat voimakaspigmenttiset.

HAMPAAT/PURENTA: Leikkaava purenta. Hampaat ovat tasaiset ja hyvin kehittyneet.

SILMÄT: Kohtuullisen kaukana toisistaan sijaitsevat, pyöreät, melko suuret ja asennoiltaan lähes vaakasuorat, eivät ulkonevat. Ruskeat, mieluiten tummanruskeat ja erittäin ilmeikkäät. Silmäluomet ovat voimakaspigmenttiset.

KORVAT: Kolmionmuotoiset, tyvestään leveät, pienet, pystyt ja kärjistään hieman pyöristyneet. Kaukana toisistaan ja hyvin liikkuvaiset. Taittuneet korvankärjet eivät ole toivottavat, mutta eivät ole hylkäävä virhe.

KAULA: Keskipitkä, kuiva ja voimakas.

RUNKO: Tiivis ja hieman säkäkorkeutta pitempi.

SELKÄ: Tasainen, voimakas, lihaksikas ja joustava.

LANNE: Lyhyt ja leveä.

LANTIO: Suhteellisen pitkä ja leveä, lihaksikas ja hieman viisto.

RINTAKEHÄ: Melko syvä, kyynärpäihin ulottuva, soikea ja suhteellisen pitkä. Viimeiset kylkiluut ovat hyvin kehittyneet. Eturinta on hyvin kehittynyt ja rintalasta on selvästi erottuva.

ALALINJA JA VATSA: Vatsaviiva on hieman kohoava.

Häntä: Melko ylös kiinnittynyt, ulottuu ojennettuna kintereisiin. Häntä on koiran liikkeessä selälle kiertynyt.

RAAJAT

Eturaajat

YLEISVAIKUTELMA: Eturaajojen tulisi olla lavoista ja kyynärpäistä riittävästi kulmautuneet, jotta pitkä askel olisi mahdollinen.

LAVAT: Selvästi viistot.

KYYNÄRPÄÄT: Tiiviisti rintakehän myötäiset.

KYYNÄRPÄÄVARRET: Suorat, vahvat ja yhdensuuntaiset niin seistessä kuin liikkeessäkin.

VÄLIKÄMMENET: Riittävän viistot.

Käpälät: Vahvat ja soikeat. Varpaat ovat tiiviisti yhdessä, päkiät kestävät ja joustavat. Käpälät ovat runsaskarvaiset myös päkiöiden välistä. Kynnet ja päkiät ovat hyvin pigmentoituneet.

TAKARAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Takaraajat ovat polvista ja kintereistä hyvin, eivät liioitellusti kulmautuneet.

REIDET: Lihaksikkaat.

KINTEREET: Matalat, jotta voimakas työntö olisi mahdollinen. Kannukset eivät ole toivottavat.

KÄPÄLÄT: Kuten etukäpälät.

LIIKKEET: Keveät, joustavat, maatavoittavat ja tehokkaat.

KARVAPEITE

KARVA: Tuuhea ja kaksinkertainen karvapeite. Karva on pystyä, aluskarva tiheää ja hienokiharaista. Karva on lyhyttä päässä ja raajojen etuosassa, pitempää rinnassa ja raajojen takaosassa. Hännän karvapeite on tuuheaa, pitkä ja tiheää. Kaulassa karva muodostaa kauluksen.

VÄRI: Yleensä yksivärinen musta, ruskea sävy on tyypillistä; aiemmin oli olemassa myös maksanruskeita yksilöitä. Valkoista väriä rinnassa, käpälissä ja hännänpäässä sallitaan, mutta runsaammat valkeat merkit eivät ole toivottuja.

KOKO JA PAINO

SÄKÄKORKEUS: Ihannesäkäkorkeus uroksilla 48 cm ja nartuilla 43 cm, sallittu poikkeama ± 3 cm.

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellä mainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen.

HYLKÄÄVÄT VIRHEET: Vihaisuus ja sairaalloiset piirteet; epätyypillisuus ja epänormaalit piirteet; täydellinen aluskarvan puuttuminen.

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittynyttä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin.

ROTUMÄÄRITELMÄN TULKINTAOHJE: RUOTSINLAPINKOIRA

Svenska Lapphundklubben
- Ruotsin Lapinkoirayhdistys

Huomioita: Ruotsinlapinkoira on ikivanha pohjoismainen koirarotu, joka on elänyt ja kehittynyt saamelaisten rinnalla jo 10 000 vuoden ajan. Se toimi poropaimenena tokkia siirrettäessä, mutta myös vahtina ja metsästyskoirana. Kovan luonnonkarsinnan tuloksena kehittyi yhtenäinen ja monipuolinen rotu. Muutamia yksilöitä käytetään vielä nykyäänkin menestyksekkäästi poropaimenina ja metsästyskoirina, mutta pääasiassa se on mukava, moneen harrastukseen sopiva perhekoira. Kuten pystykorvat yleensä, se tarvitsee erityisen johdonmukaisen kasvatuksen, jotta sen parhaat puolet tulisivat esille. Ruotsinlapinkoira on ystävällinen koira, jonka ”juttelun” tuomarit usein tulkitsevat väärin.

Ruotsinlapinkoiran ihannetyyppi

Tällä koiralla on hyvin viistot lavat sekä hyvät polvi- ja kinnerkulmaukset; kinner on matala. Nämä ovat maatavoittavan askeleen sekä voimakkaan työnnön edellytyksiä.

Tämän koiran korvat vääränmuotoiset ja väärin asettuneet. Lapa, polvi ja kinner ovat puutteellisesti kulmautuneet, mistä seuraa lyhyt askel ja virheellinen ylälinja.

Kevyt pää, jossa on puutteellinen otsapenger ja liian suuret korvat. Luusto on hento ja kinner aivan liian korkea.

Tällä koiralla on liioiteltu turkki, mikä häiritsee sen ääri viivoja ja mittasuhteita.

Rotutyypin vuoksi on tärkeää, että otsapenger on hyvin selvä. Kuono-osan tulee kaveta tasaisesti kirsua kohti myös sivultapäin katsottuna. Rodussa esiintyy päitä, joissa yhdistyvät huono stoppi sekä pitkä kuono, eikä sellaisia tule palkita korkeasti.

Silmien tulee olla tummat ja ilmeikkäät. Myös liian lähellä toisiaan oleviin silmiin tulee kiinnittää huomiota.

Vilkaasti liikkuvat korvat ilmaisevat koiran eri tunnetiloja. Liian suuret korvat häiritsevät kokonaiskuvaa. Nuorten luokasta eteenpäin taitto- tai loppakorvaisia koiria ei tule palkita SA:lla tai kunnia-palkinnolla.

Rungon tulee olla koottu ja hieman säkäkorkeuttaan pitempi.

Runko ei saa olla neliömäinen. Liian lyhyt tai pitkä runko aiheuttaa sen, että koiran liikunta ei ole kestävä eikä sovellu työskentelyyn. Lanneosan tulee olla lyhyt ja leveä, jotta koira pystyy liikkumaan taroituksenmukaisesti.

Kun koira seisoo paikallaan, hännän ei tarvitse olla selällä. Rodussa esiintyy paljon yksilöitä, joilla on ulkokierteiset takaraajat sekä suorastaan pihtikintuisia koiria. Joskus tyyppiltään erinomainen koira, jolla on ulkokierteiset takaraajat, palkitaan huonommin kuin tyyppiltään selvästi huonompi koira, jolla on hyvä takaosa. Tästä ei mielestämme ole hyötyä rodulle. Koska tavoitteenamme on maatavoittavasti, voimakkaalla työnnöllä liikkuva ruotsinlapinkoira, on ensisijaisesti tärkeää, että raajarakenne arvostellaan perusteellisesti.

Ruotsinlapinkoira on työskentelevä koirarotu, jonka juuret juontavat poronpaimennukseen. Työssä vaadittu kestävyys ja oikeanlainen liikuntatapa olivat olemassolon edellytys.

Pystyasentoinen karvapeite tekee turkista vettä ja lunta hylkivän. Peitinkarva ei missään nimessä saa olla pehmeää (ja siten kiharaa), sillä nuoskalumi tarttuu sellaiseen turkkiin helposti ja muodostaa paakkuja. Tämä vaikeuttaa koiran liikkumista ja kuluttaa enemmän voimia. Kiharaturkkisia koiria ei tule palkita SA:lla. Turkki ei saa olla niin liioiteltu, että se häiritsee ääriivoja ja mittasuhteita. Liian runsasturkkinen koira jäisi auttamatta jälkeen lumessa ja risukkoisessa metsässä, eikä se koskaan voisi toimia poropaimenena.

Joissain tapauksissa koira, jolla on valkoisia merkkejä, on hävinnyt värinsä takia kokomustalle koiralle. Tämän vuoksi huomautetaan, että valkomerkkinen koira katsotaan rotumääritelmän mukaan yksiväriseksi.

Ylä- tai alamittaisia koiria ei tule palkita SA:lla/kp:lla. Itse mittaustavasta on syytä keskustella, sillä eri tuomarit suorittavat sen eri tavalla. Ensimmäisessä mittauksen tulisi tapahtua silmämääräisesti. Mittakeppiä tulisi käyttää vain ala- ja ylärajatapauksissa, ja mittaus tulisi suorittaa vasta arvostelun kirjoittamisen jälkeen.

YHTEENVETO

Nykyään erityisesti on otettava huomioon seuraavia yksityiskohtia:

Liikkeet

Liikkeen tulee olla kevyttä, joustavaa ja maatavoittavaa ja työnnon tulee olla voimakas. Yhdenmukaisuutta tulee tavoitella, mutta ei tyypin kustannuksella.

Koko ja luusto

Koossa esiintyy paljon vaihtelua; rodussa on sekä liian pieniä että liian suuria yksilöitä. Hentoluustoinen, suuri koira tekee epätyypillisen vaikutelman.

Pää

Nykyään on vaikea löytää päätä, jossa kaikki yksityiskohdat ovat paikoillaan. Rodulle on tyypillistä selvästi erottuva stoppi, pyöreät, suurehkot silmät (tummanruskea) sekä oikeanmuotoiset ja oikein asettuneet korvat.

Luoksepäästävyys

Ruotsinlapinkoiran tulee olla eloisa, valpas, ystävällinen ja uskollinen.